

посочва отъ личенъ опитъ, който правилъ надъ себе си и надъ животнитѣ, че настинката не е служила за спомагателенъ моментъ да се развие една зараза или една болестъ. Слѣдъ студени бани, душеве отъ 7 до 8°C и даже до 5 и 2.3 °C той се излагалъ макаръ и голъ на силно въздушно течение отъ различна температура (4°C 9°C 3°C 1°C), а така сжщо и слѣдъ топли бани (37°C, 40°C, 41°C, даже до 45°C) стоялъ на силно въздушно течение отъ различна температура. Понататкъ е правилъ и други подобни опити, като слѣдъ отопление излагалъ нѣкои части отъ тѣлото си на силно въздушно течение, даже до 15°C. Тѣзи опити се продължавали често пжти до единъ часъ, докато изтинѣло тѣлото. докато се разтреперѣло цѣло, докато се появяла треска и пр. Противъ тѣзи опити може да се възрази, че тѣ нѣматъ сили на доказателства, защото се отнасятъ само до единиченъ случай, а пкъ да се изложатъ лица ненавикнали, напимѣръ. болни отъ туберколоза, ревматизъмъ и др. на такива въздѣйствия, безъ съмнѣние настинката не може да не се отрази съ неприятни послѣдици върху тѣхното здраве.

Както и да е, но положително може да се твърди, че при заболяването отъ хрема, гърлоболие, кашлица, ревматизъмъ въ ставитѣ, инфлюенца и др. бактериитѣ, и то посто-